

JOAN FUSTER

-svaeb acim 'b' eb a neq , "avifacoeor bialacoeoe" b' s'uem amu travit. .
ero b'icertene/ eb i b'icaberg eb usra le imu r'ed'ria ab'ioea on i , atea

.sent'edq aert'ov ael' s' ad id

.arsall ai em- S., 25-vij-66

.i'ereu'ne' ai s' ab'ro'et' a'ic
o'ims non e'iteov i'eb' ne'oe'ib' i

Benvolgut amic:

Moltes gràcies per la vostra carta del dia 11, i per la separata d'"Imatges de l'home". No he rebut encara els llibres que m'anunciàveu, però també us en dono les gràcies per anticipat. Vós, en canvi, no hauríeu d'haver fet gens de cas del meu article al "Destino". Era simplement un paper "de tràmit", i "La filosofia en el món d'avui" mereixia més espai i més atenció. No he dominat mai l'art de la "recensió", ni menys encara el de la "crítica", i quan he de comentar per escrit algun llibre, els resultats solen ser quatre generalitats trivials que el lector ben bé podria estalviar-se de llegir. En el cas d'una obra tan densa i tan rica de suggeriments com la vostra, el meu defecte es fa terriblement visible. Paciència! I em penso que, sent-ne vós la víctima, és la segona o la tercera vegada que perpetro aquesta mena de barrabassada. Potser no heu arribat a veure els articles a què em refereixo--un, de segur, sobre la primera edició barcelonina de "Les formes de la vida catalana"--; més val així.

Naturalment, en la nota del "Destino", la part relativa al vostre "cas"--la vostra situació "dins" i "fora" de la cultura catalana--és la que més m'hauria agradat d'allargar. (Tot el que jo pugui dir sobre la filosofia actual no té la menor importància.) Al capdavall, es tracta d'un "cas" alhora "excepcional" i "representatiu". No entrava en la meua intenció "condemnar-vos" ni "absoldre-us", perquè ni en tinc autoritat (¿en tindria algú?) ni és això el que, de fet, interessa. El problema a aclarir és ben altre: el d'aqueixes "falles" del nostre petit món cultural, que vós mateix ja plantegeu en el pròleg del llibre. La qüestió és complicada, complicadíssima. I, el que em sembla pitjor encara, la nostra gent no vol encarar-s'hi. D'una d'aquestes "falles", la que podríem unir al nom de l'Ors--per reduir-la a termes anecdòtics--, he intentat parlar-ne més d'una vegada, i sempre m'he trobat amb la més absoluta incomprensió. Què hi farem!

No vull "infligir-vos" una carta massa llarga, i la present ja ho és de sobres. Però m'hauria agradat de dir-vos alguna cosa sobre les "Imatges de l'home". Feia molts anys que no havia llegit un assaig filosòfic tan "humil": aquell to irònic que hi heu emprat val un Perú, i desarma i convenç al més obstinat dels desconfiats de la filosofia (jo en sóc un). D'altra banda, el tema és dels que m'apassionen. Una de les coses que tinc a mig fer, i que projectava publicar amb el títol--sarcàstic--de "Discrusos sobre la dignitat humana", s'hi acosta per més d'un cantó. Es clar que jo em limito a

cultivar una mena d'"especulació recreativa", per a ús d'amics desva-
gats, i no sabria arribar mai al grau de precisió i de penetració que
hi ha a les vostres pàgines.

Perdoneu-me la llauna.

Molts records a En Benguerel.

I disposeu del vostre nou amic

PD.-No cal dir que m'ocuparé, un dia o altre, de "El hombre en la en-
crucijada", i, si més possible, de qualsevol altra cosa vostra que
caigui en les meves mans.

3-X-66